

Poslovni broj: 10 UsI-319/18-20

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Rijeci, po sutkinji Danici Vučinić, dipl. iur., uz sudjelovanje zapisničarke Sanje Misirača, u upravnom sporu tužitelja protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupaju službene osobe, uz sudjelovanje zainteresirane osobe - Hrvatska pošta d. d., Zagreb, Jurišićeva 13, radi rješavanja spora između korisnika poštanskih usluga i davatelja poštanskih usluga, 21. rujna 2018.,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja radi poništenja odluke tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti KLASA: UP/I-344-08/17-02/55, URBROJ: 376-04-18-7 od 12. veljače 2018.

Obrazloženje

Odlukom hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/17-02/55, URBROJ: 376-04-18-7 od 12. veljače 2018., odbijen je zahtjev tužitelja za rješavanjem spora korisnika poštanskih usluga davateljem poštanskih usluga HP- Hrvatskom poštom d. d., Zagreb, u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljanja ugovorene usluge uručenja preporučene pošiljke broj: RC179818159HR.

Tužitelj je ovom Sudu pravodobno podnio tužbu kojom osporava zakonitost odluke tuženika, te u binome navodi da ZPU i Opći uvjeti nigdje ne pojašnjavaju što se podrazumijeva pod pojmom „pismo“ i da samo ZUP u članku 164. kaže „... primjenjuju propise o uredskom poslovanju...“, a prema Uredbi o uredskom poslovanju, da se u članku 4. alineja 6 kaže da je pismo podnesak ili akt, a podnesci da su pisma koja stranka upućuje tijelu javne vlasti, da se u Odluci površno tumači pojam „pismo“ i uslijed toga da se površno tumači članak 9. Općih uvjeta HP-a i da tuženik u odgovoru pismenima smatra samo komunikaciju u smjeru tijela javne ovlasti – stranka, a što da je netočno i da se pismenima smatra i komunikacija u suprotnom smjeru i to stranka – tijelo javne ovlasti. Navodi kako tužitelj nema posebnu omotnicu jer je stranka i da je tužitelj iskoristio zakonsku i podzakonsku normu navedenu u članku 9. stavak 3. Općih uvjeta i članku 38. ZPU-a te označio, u adresnom dijelu pošiljke, da se uručenje obavlja po posebnom propisu i tužitelj je mišljenja da je dostava preporučene pošiljke Poštanskom uredu Ogulin bila nezakonita i

nepravilna, također smatra da dostava nije bila izvršena u skladu s posebnim propisom kao i posebnim zakonom i stoga predlaže da se poništi rješenje tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi kako je predmetna usluga preporučena pošiljka s povratnicom, dok su pismena preporučene pošiljke s dopunskom uslugom koju šalju sudovi, nadležna državna tijela, te pravne osobe s javnim ovlastima i druge ovlaštene osobe, sve u skladu s odredbama ZPU-a, Zakona o općem upravnom postupku i Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge HP-a, te ističe kako nije relevantno što je primatelj predmetne pošiljke tijela javne vlasti je ta činjenica da ne mijenja karakteristike korištenja poštanske usluge preporučene pošiljke s povratnicom koju je tužitelj predao HP-u, koji da je imao obaviti uslugu uručjenja preporučene pošiljke s povratnicom u skladu s odredbama ZPU-a i svojih Općih uvjeta jer se radi o redovnoj preporučenoj pošiljci, a ne o pismenu, odnosno upravnom pismenu koje se uručuje sukladno odredbama ZUP-a, kako tvrdi tužitelj, te se poziva na odredbe članka 6. stavak 2. i članka 38. ZPU-a, navodi kako je nesporno utvrđeno kako je tužitelj predao HP-u predmetnu preporučenu pošiljku s povratnicom i obzirom da ista nije uručena, da je vraćena tužitelju kao pošiljatelju neuručene pošiljke, a sve u skladu s odredbama ZPU-a i Općih uvjeta HP-a kojima je uređeno pružanje poštanskih usluga i da je HP u predmetnom slučaju postupio u skladu s važećim propisima zbog čega je tuženih odbio zahtjev za rješavanjem spora tužitelja jer prigovor istom nije osnovan i stoga smatra da treba odbiti tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu navodi da je stav tužitelja činjenično i pravno neosnovan te se poziva na odredbe članka 9. Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge navodeći kako je navedenom odredbom zainteresirana osoba jasno odredila za koja će pismena obavljati dostavu sukladno odredbama Zakon o općem upravnom postupku i kako tužitelj nije niti nadležno državno tijelo, niti pravna osoba s javnim ovlastima u smislu odredaba Zakona o općem upravnom postupku, a niti je javne ovlasti dobila temeljem drugog posebnog zakona, da ne postoji niti stvarna, niti pravna osnova po kojoj bi zainteresirana osoba bila dužna dostavu predmetne pošiljke izvršiti sukladno članku 86. Zakona o općem upravnom postupku i dodatno ističe kako omotnica predmetne pošiljke nije odgovarala uvjetima propisanim odredbom članka 9. stavak 2. do 5. Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge. Ističe da je u cijelosti izvršila ugovorenu uslugu, zbog čega da nisu niti postojale materijalno pravne pretpostavke predviđene odredbom članka 54. Zakona o poštanskim uslugama za podnošenjem, a samim time i usvajanjem prigovora i pridružuje se navodima tuženika i predlaže da se odbije tužbeni zahtjev.

U tijeku spora održana je rasprava na ročištu održanom 17. rujna 2018., u prisutnosti tužitelja i službenih osobe tuženika, a u odsutnosti uredno pozvane zainteresirane osobe, čime se smatra da je strankama u smislu članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS) dana mogućnost očitovanja o svim zahtjevima i navodima drugih stranaka, te o svim spornim činjeničnim i pravnim pitanjima odlučnima za rješavanje predmetnog upravnog spora.

Tužitelj je ustrajao kod svih navoda iz tužbe i tužbenog zahtjeva, te se poziva na odredbu članka 38. Ustava Republike Hrvatske o pravu pristupa informacijama, te je predao u spis i tuženiku predstavku tužitelja s dopisom povjerenika za informiranje.

Službena osoba tuženika ostala je pri svim navodima iz obrazloženja osporavanog rješenja i odgovora na tužbu.

Radi ocjene zakonitosti pobijanog rješenja tuženika Sud je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu upravnog spora te dostavljenom spisu upravnog postupka.

Razmatrajući sva sporna pitanja ovog spora, Sud smatra da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz spisa upravnog postupka proizlazi da je predmetna preporučena pošiljka s dopunskom uslugom povratnice predana Hrvatskoj pošti (dalje HP) 26. lipnja 2017. u poštanskom uredu Ogulin, čiji pošiljatelj je ovdje tužitelj, a primatelj pošiljke

Dostava je pokušana 28. lipnja 2017., a kako primatelj nije zatečen na adresi ostavljena je obavijest o prispjeću pošiljke i nakon isteka roka za preuzimanje pošiljke u poštanskom uredu, ista je vraćena pošiljatelju 8. srpnja 2017. Obzirom da je pošiljka vraćena tužitelju, isti je uložio prigovor da dostava nije izvršena zakonito jer da je na omotnici naznačio da pošiljku treba uručiti po posebnom zakonu ZPPI-u i ZUP-u, koji prigovor je HP-a odbacila kao neosnovan.

Odredbom članka 54. Zakona o poštanskim uslugama („Narodne novine“, broj 144/12, 153/13, 78/15, dalje ZPU) propisano je da korisnik poštanskih usluga, u slučaju gubitka poštanske pošiljke, prekoračenja roka za prijenos i uručenje poštanske pošiljke ili u slučaju kada davatelj poštanskih usluga nije obavio uslugu ili je nije obavio u cijelosti, može podnijeti pisani prigovor davatelju poštanskih usluga, na način i u rokovima kako je to regulirano citiranom odredbom. Davatelj poštanskih usluga obavezan je dostaviti pisani odgovor korisniku poštanskih usluga o utemeljenosti podnesenog prigovora u određenom roku (stavak 4.), a na pisani odgovor davatelja poštanskih usluga korisnik poštanskih usluga ima pravo podnijeti pritužbu (reklamaciju) povjerenstvu za pritužbe potrošača pri davatelju poštanskih usluga (stavak 5.)

Sukladno članku 55. stavak 1. ZPU-a, u slučaju spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga u vezi s rješavanjem prigovora iz članka 54. ovoga Zakona, korisnik poštanskih usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji (stavak 1.), koja pak predmetne sporove rješava na transparentan, objektivan i nediskriminirajući način, na temelju prijedloga Povjerenstva za zaštitu prava korisnika usluga, u skladu s odredbama ovoga Zakona i posebnih propisa (stavak 3.), na temelju podataka, dokumentacije i očitovanja stranaka u postupku, u pravilu bez provođenja usmene rasprave (stavak 6.).

Odredbom članka 38. ZPU-a propisano je da ako poseban zakon uređuje uručivanje određenih poštanskih pošiljaka na drukčiji način od načina i uvjeta utvrđenih ovim Zakonom, davatelj poštanskih usluga mora uručiti poštansku pošiljku na način i uz uvjete uredene posebnim zakonom.

Odredbom članka 9. Općih uvjeta za obavljanje univerzalne sluge propisano je da su sudska pismena te pismena po upravnom i poreznom postupku (u daljnjem tekstu: pismena) preporučene pošiljke koje u posebnim omotnicama šalju sudovi, nadležna državna tijela te pravne osobe s javnim ovlastima i druge osobe ovlaštene na temelju posebnih zakona (stavak 1.). Sastavni dio pismena je povratnica-dostavnica, koja može biti na poleđini pismena ili kao sastavni dio adresne strane pismena, i iste je boje kao i omotnica, s tim da je uz rub omotnice perforirana ili postavljena tako da se lako odvaja od omotnice (stavak 2.). Pismena na adresnoj strani, osim adrese primatelja, imaju i naziv posebnog postupka na koji se odnosi pismo: „parnični postupak“, „prekršajni postupak“, „kazneni postupak“, „upravni postupak“, zemljišno-knjižni postupak, „ovršni postupak“, „porezni postupak“ ili neku drugu

oznaku radi lakšeg prepoznavanja i postupanja s pismenom. Pismena koja na adresnoj strani ne sadrže sve propisane elemente (adresu primatelja i naziv posebnog postupka) bit će vraćena pošiljatelju na dopunu (stavak 3.). Pri uručanju pismena postupa se u skladu s posebnim zakonima kojima su uređeni navedeni postupci (stavak 4.).

Sukladno citiranim odredbama ZPU-a i Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge, predmetna preporučena pošiljka ne predstavlja takvu vrstu pošiljke za koju bi se dostava trebala izvršiti prema odredbama članka 86. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ broj: 47/09., dalje ZUP), obzirom da se ne radi o postupcima citiranim u članku 9. Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge. Stoga ovaj Sud smatra da je zainteresirana osoba izvršila svoju ugovorenu uslugu, pa je stoga i pravilna odluka tuženika kojom je odbio zahtjev tužitelja za rješavanje predmetnog spora, čime nisu povrijeđene odredbe Ustava Republike Hrvatske, niti odredbe pozitivnih propisa Republike Hrvatske.

Trebalo je, stoga, na temelju odredbe članka 57. stavak 1. ZUS-a, tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

U Rijeci 21. rujna 2018.

S u t k i n j a

Danica Vučinić, dipl. iur., v. r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokome upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog Suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude.

Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (članak 66. stavak 5. ZUS-a).

Dostaviti:

tuženiku Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9

- zainteresiranoj osobi
- Vladi Republike Hrvatske radi objave presude u „Narodnim novinama“

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	27.9.2018. 8:33:10		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
634-67/18-01/63	-04		
Uredbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-18-10		0	

Za točnost otpravka – ovlaštena službenica:
Sanja Misirača

